מנחת נדבה כהנים. כולה כליל ואינה נקמצת [1] הלכך אין אחר מתירה: **וכן מנחת כהן משיח.** חביתי כהן גדול שמקריב [2] בכל יום מחציתה בבקר ומחציתה בערב (ויקרא ו): **ומנחת נסכים** לא גרסי' [3] דהא מיפלג פליגי בה ונתן חילוק בין באה עם הזבח לבאה בפני עצמו: **והדם.** הוא המתיר: **והנסכים הבאין בפני עצמן.** בין שהתנדבן בפני עצמן כדאמר במנחות (דף קד:) מתנדב אדם מנחת נסכים בין שבאו בגלל זבח אלא שהביא היום זבחו ונסכיו למחר דאמר מר [4] מנחתם ונסכיהם אף למחר אבל אם הביאן עם זבחו ופיגל בזבח נתפגלו הנסכים: **וחכמים אומרים אף הבאים עם הבהמה.** דכיון דיכול להקריב נסכים למחר נמלא שאין הזבח מתירן ליקרב אלא הן מתירין את עצמן: **לוג שמן של מצורע.** שיריו נאכלין כדיליף בפירקין לקמן (דף מד:): **אין חייבין עליו משום פיגול.** אם פיגל באשם לא נפגל [5] הלוג ואע"פ שהלוג תלוי באשם כדכתיב על מקום דם האשם (ויקרא יד) ואם לא נתן מדם האשם תחילה אין נתינת השמן כלום אפילו הכי כיון דאדם מביא אשמו עכשיו ולוגו עד עשרה ימים נמצא שאין האשם מתירו וכיון דאין לו מתירין אין חייבין עליו משום פיגול: **ר"מ אומר.** לוג הבא עם האשם בו ביום חייבין עליו משום פיגול אם פיגל באשם: **בין לאדם בין למזבח.** או לזה או לזה: **דמה מתיר בשרה למזבח.** דכתיב (שם ו) וזרקו והדר וערכו: **ועורה לכהנים.** עור [6] העולה אשר הקריבו [7] אין לו אלא לאחר זריקה: **חטאת העוף כו'.** בגמ' (דף מד:) מפרש מנין דנאכל לכהנים: **דמן מתיר איבריהן ליקרב.** לפיכך [8] פיגל באימורים בשעת עבודת [9] הדם נתפגלו פרים [10]: **ר' שמעון.** אפרים הנשרפין פליג: **כל שאין מקן דמו על המזבח החילון כשלמים.** שפיגול [11] כתיב בהו (ויקרא ז) אין חייבין עליו משום פיגול: **גמ' פקע פיגולו ממנו.** לקמן מפרש למאי הלכתא פקע: **מאי קאמר.** קבעי למימר פקע פיגולו ממנו ונסיב טעמא דבא לידי פיגול: **אם אינו מתקבל.** בהקטרה: **היאך מביא אחרים לידי פיגול.** המקטיר קומץ על מנת שיאכל שיריס למחר היאך מנחה מתפגלת אם [12] אין הקטרתו הקטרה והכי קאמר הוא עצמו לא כל שכן שיתקבל לרצות אחרים לפיגולו: **מאי קא משמע לן.** למאי מיבעי ליה הא [13] פקע פיגולו: **אי.** למימרא דאם אכל ממנו אחרי שעלה אין חייבין עליו כרת: **תניא.** דבלאו עלה נמי אין חייבין עליו: **אלא.** להכי אתני פקיעה דכיון שעלה לא ירד: **תניא ושנאחט חוץ לזמנו.** דהיינו פיגול: **הלן.** בשר [14] הלן: **אלא.** אהני פקיעה שאם ירד לאחר שהעלוהו (לא) [15] יחזור ויעלה: **תניא.** בלאו [16] הכי: **לא צריכא.** הא דעולה אלא שאמלה בו האור ואשמעינן דנעשה לחמו של מזבח ואפי' ירדו יעלו והיא דקתני לא יעלו בשלא אמלה בו האור: **לא שנו.** דאם ירדו הנך פסולין משעלו לא יעלה: (**נחד**) אבר

ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח והדם והנסכים הבאין בפני עצמן דברי רבי מאיר וחכמים אומרים [א]אף הבאין עם הבהמה לוג שמן של מצורע ר' שמעון אומר [ב]אין חייבין עליו משום פיגול ורבי מאיר אומר חייבין עליו משום פיגול שדם האשם מתירו [ג]וכל שיש לו מתירין בין [ד]לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פיגול העולה [ה]דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים עולת העוף דמה מתיר את בשרה למזבח חטאת העוף דמה מתיר את בשרה לכהנים פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים דמן מתיר את אימוריהן ליקרב [ו] [ז]ר' שמעון אומר כל שאינו על [ח]המזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול: **גמ'** אמר עולא [ט]קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו אם אחרים מביא לידי פיגול הוא עצמו לא כל שכן מאי קאמר הכי קאמר אם אינו מתקבל היאך מביא אחרים לידי פיגול מאי קא משמע לן אי דאין חייבין עליו משום פיגול תנינא אלא דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול הקומץ והקטרת [א] והלבונה ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת [ב] נסכים והדם אלא דאם עלו לא ירדו תנינא [ג]הלן והיוצא והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו [ד]אם עלו לא ירדו ואלא דאם ירדו יעלו [ה] הא נמי תנינא [ו]כשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו לא צריכא שמשלה בהן [ז] האור הא נמי אמרה עולא חדא זימנא [ח]דאמר עולא [ט]לא שנו אלא שלא משלה בהן האור אבל משלה בהן האור יעלו מהו דתימא הני מילי הנהו דאין לו מתירין [י] כדי נסבה וקשה התינח קומץ אלא לבונה ומנחת כהנים תיפוק לי משום דאין בהם הרצאה ועוד דגבי דם קאמר בפירוש משום מתיר והיכי משכחת לה דמחייב משום פיגול דאי אכיל ליה קודם שעשה מתנות אם כן ליכא הרצאה ואי מן הדם הנשאר במזרק לאחר שעשה מתנות ההוא לאו מתיר הוא ואם מאותו שזרק על המזבח הא פקע פיגול ממנו ושמא לא שייך למימר גבי דם פקע פיגולו כי אם גבי הקטרה דוקא שנעשה [יא] לאחמו ותימה הוא אם [יב] לא יתחייב בשירי הדם משום פיגול הא יש להם מתירין שהמתנות מתירות לשפיכות שייריס למזבח [ג] כמו שמתירות את האימורים ושמא כמו [יג] מתחילה כל טיפה וטיפה דאויה לזריקה חשיב כוליה דם מתיר ונראה לפרש דהיינו טעמא דקומץ וכולהו דאי הוי בני חיובא הוי דינן משקדש בכלי וקידוש כלי היינו ההרצאה [יד] דיהיה כיון דאיכו גופייהו מתיר אחד כדאמר לעיל (דף לד.) גבי טומאה יש לו מתירין משיקרבו מתירין אין לו מתירין משיקדש בכלי: **והלבונה.** ואם תאמר והרי לבונה הקומץ מתירה [טו] ואף על פי שיכול להקטירה קודם הקומץ כדאמר בהקומץ זוטא (מנחות טז:) [ט] מכל מקום קודם הקמילה ואלו נראה דאין להקטירה ויש לומר דמכל מקום לא הויא לבונה דומיא דשלמים דלבונה היא גופה מתיר שמתרת שיריס לאכילה ועיקר פיגול ילפינן [טז] משלמים ואע"ג דשייך פיגול באימורים וכמה דלא מיקטרי אימורים כהנים לא מצי אכלי [יז] מכל מקום לא חשיבי מתיר כיון דאם נטמאו או אבדו שרי בשר באכילה ועוד יש לומר דלבונה אין לה מתיר בעבודת המזבח ולא הויא דומיא דשלמים שעבודת המזבח מתירן כגון זריקת הדם [יח] ואם תאמר אמאי לא חשיב הכא עליים כי היכי דחשיב לבונה אע"ג דלא חזיא לאכילה אי הוה להו מתירין היה חייב עליהם משום פיגול כמו שחייבין עליהם משום טומאה [יט] אבל אין להם מתירין והן עצמן מתירין ויש לומר דלא שייך למימרא דבא לידי פיגול דתנינא [יא] [יב]אם אינו מתקבל היאך מביא אחרים לידי פיגול דמה מתיר בשרה לכהנים אם אינו מתקבל אי אפשר לומר כן שהרי